

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Sveatoslav Moldovan, Oleg Sternioală

Examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Abornev,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Abornev împotriva Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, privind încasarea restanței la indemnizație,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandru Abornev,

a c o n s t a t a t :

La 24 aprilie 2014 Alexandru Abornev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, solicitînd încasarea de la Serviciul de Informații și Securitate restanței la achitarea indemnizației unice în mărime de 15 salarii lunare, ce constituie 258 265,50 (două sute cincizeci și opt două sute șaizeci și cinci) lei 50 bani.

În motivarea cererii a indicat că în perioada 1995-2011 a activat în cadrul Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova, în calitate de ofițer de informații și securitate. Din septembrie 2006 a fost detașat la ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, unde a lucrat pînă la eliberarea din funcție. Conform adeverinței nr.03/139 din 14 aprilie 2014, eliberate de ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, salariul mediu lunar la data de 26 aprilie 2011 constituia suma de 23 397,70 (douăzeci și trei mii trei sute nouăzeci și șapte) lei 70 bani.

Prin ordinul nr.55-PC din 26 aprilie 2011 a fost eliberat de la Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova.

În corespundere cu lit.c) alin.(1) art.54 al Legii nr.170 din 19 iulie 2007 „Privind statutul ofițerului de informații și securitate”, trebuia să primească o indemnizație unică în mărime de 15 salarii lunare. Achitarea acestei indemnizații a fost tergiversată din cauza insuficienței resurselor financiare. În noiembrie 2011 i-a fost transferată pe cont suma de 92 700 (nouăzeci și două mii șapte sute) lei, însă această sumă este incompletă, deoarece urma a-i fi calculată din ultimul salariu mediu.

La 14 martie 2014 a adresat Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea restanței la indemnizația unică de 15 salarii lunară, însă a primit un răspuns negativ.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău din 13 noiembrie 2014 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Abornev împotriva Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova, privind încasarea restanțelor la achitarea indemnizației unice la eliberarea din serviciu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Alexandru Abornev. A fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani, municipiul Chișinău din 13 noiembrie 2014.

La 15 ianuarie 2016 Alexandru Abornev a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată și să fie încasat de la Serviciul de Informație și Securitate al Republicii Moldova restanța la achitarea indemnizației unice în mărime de 15 salarii lunare, care constituie suma de 258 265,50 (două sute cincizeci și opt două sute șazeci și cinci) lei 50 bani.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume, pct.14 din Hotărârea Guvernului „Privind asigurarea financiară a ofițerilor de informații și securitate” din 20.04.2012, care este ulterioară eliberării din funcție și prin urmare, este inaplicabilă, deoarece contravine principiului retroactivității legii.

La fel, a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și anume, art.54 alin.(1) lit.c) din Legea nr.170 din 19.07.2007 privind statutul ofițerului de informații și securitate.

Susține că fiind detașat la ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău”, a îndeplinit toate responsabilitățile funcției în care a fost detașat și totodată, a rămas ofițer al Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova, avînd o dublă responsabilitate. Activitatea în detașare se consideră exercițiul de serviciu în cadrul

Serviciului de Informație și Securitate al Republicii Moldova și respectiv, ultimul salariu primit în detașare la ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” se consideră ca ultimul salariu primit în legătură cu Serviciul de Informație și Securitate al Republicii Moldova.

La 12 martie 2016 Serviciul de Informație și Securitate al Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de Alexandru Abornev, solicitând respingerea recursului, ca fiind neîntemeiat.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Alexandru Abornev ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII Cod Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) Cod Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Mai mult ca atît, Completul remarcă faptul că argumentarea expusă în cererea de recurs depusă de Alexandru Abornev este în esență similară argumentării expuse în cererea de apel din 11 decembrie 2014, căreia instanța de apel i-a dat o apreciere clară. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, lipsit de conținut și evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, din Codul de Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Abornev.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova,

Judecători –

Sveatoslav Moldovan

Oleg Sternioală